

ΕΤΟΣ 63ον

31 Μαΐου 2015

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3235)

Η ΠΛΗΣΜΟΝΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

«Πεντηκοστήν ἑορτάζομεν καί Πνεύματος ἐπιδημίαν καί προθεσμίαν ἐπαγγελίας καί ἐλπίδος συμπλήρωσιν». Πανηγυρικός ὁ τόνος σήμερα, γεμάτος χαρά καί βέβαιη ἐλπίδα. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ μας ὅτι δέν πρόκειται νά μᾶς ἀφήσει ὄρφανούς πραγματώνεται καί ἐμεῖς συνειδητοποιοῦμε τήν ἀλήθεια τοῦ ἀλλοῦ λόγου Του ὅτι, σᾶς συμφέρει νά ἀπέλθω καί νά σᾶς στείλω τόν Παράκλητο. Ἀλλά ἀναδεικνύεται καί ὅτι τό Πνεῦμα τῆς Ἀληθείας πού ἐκπορεύεται ἀπό τόν Πατέρα, μᾶς διδάσκει ὅλη τήν ἀλήθεια καί μαρτυρεῖ περί τοῦ Χριστοῦ!

Ξαφνικά, μέ τήν νιοή τοῦ Ἀγίου Πνεύματος καί τήν ἐμφάνιση τῶν γλωσσῶν τοῦ πυρός, ἀλλιάζουν τά πάντα. Οἱ Ἀπόστολοι, ἀπό φοβισμένες ὑπάρξεις κληδαιμαρωμένες σέ ὑπερῶα, χωρίς προοπτική καί γεμάτοι ἀπορίες, ἐμφανίζονται ὡς ἴεοντες πνεόντες πῦρ, οἱ ὁποῖοι χωρίς ἴχνος δειλίας ὀργώνουν τήν οἰκουμένη γιά νά εὐαγγελισθοῦν τήν ἀποκάλυψη τῆς ἀλήθειας ἐν Χριστῷ. Ἡ ἀνθρωπότητα ἀπορεῖ καί περιμένει. Εἶναι ἡ ἀρχή τῆς μεγάλης σωστικῆς πορείας τῆς Ἐκκλησίας μας ἐν χρόνῳ καί τόπῳ, μέ σκοπό τήν ἀλίευση τῆς κάθε ψυχῆς καί τόν ἀγιασμό τοῦ κόσμου ὅλου.

Ἡ πλῆσμονή

Τί συνέβη τήν Πεντηκοστή; Δέν μποροῦν ἀλλοῶς νά ἐξηγήσουν τά γεγονότα οἱ ἅγιοι Πατέρες καί χρησιμοποιοῦν τό παράδειγμα τοῦ Ἀδάμ, κατά τή στιγμή τῆς δημιουργίας του. Ἐπῆλασε ὁ Θεός τόν Ἀδάμ, ὡς ἕνα τέλειο, πανέμορφο σῶμα, χωρίς ὄμωα, ζωή. Πότε ζωοποιήθηκε αὐτό τό σῶμα καί ὀλοκληρώθηκε ὁ Ἀδάμ ὡς ἀνθρωπος; Μόλις δέχθηκε τή ζωογόνο νιοή τοῦ Θεοῦ! Ἐτσι καί μέ τήν Ἀγία μας Ἐκκλησία κατά τήν Πεντηκοστή. Ὑπῆρχε ὡς Σῶμα Χριστοῦ, ἐνδοξη μετά τή Σταυρική Θυσία καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου, ἀλλιά χωρίς τήν νιοή τῆς ζωῆς, ἀνενέργητη καί κλειδωμένη στό ὑπερῶο τῆς Ἰερουσαλήμ. Καί ἦλθε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, «καθάπερ φερομένη βιαία νιοή», γιά νά ζωογονήσει

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. β' 1-11)

Ἡ δωρεά τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἦσαν ἅπαντες οἱ ἀποστολοὶ ὁμοθυμαδὸν ἐπὶ τὸ αὐτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὡσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμενα γλῶσσαι ὡσεὶ πυρός, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν· γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης συνήλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ἧ ἑγεννήθημεν, Πάρθοι καὶ Μῆδοι καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέροις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ;

καὶ νὰ κινητοποιήσει τὴν Ἐκκλησίαν. Τῆς μεταλημπάδευσε αὐτὸ πού προσωρινὰ εἶχε ἐπιτρέψει ὁ Κύριος νὰ λείπει, τὴ Θεία Πνοή!

Ἐξωτερικὰ δὲν ἀλλάξε κάτι. Ὁ ἴδιος ἀριθμὸς τῶν Ἀποστόλων ἦταν πρὶν καὶ μετὰ τὴν κάθοδο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τὰ ἴδια γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ ὁμολογοῦσαν πρὶν καὶ μετὰ τίς γλῶσσες τοῦ πυρός. Τὴν ἴδια ἀποστολὴ γνώριζαν ὅτι εἶχαν πρὶν καὶ μετὰ τὸν «ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχον».

Οὐσιαστικὰ ὅμως, εἶχαν ἀλλάξει τὰ πάντα! «Ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου»! Γέμισαν ὅλοι Ἅγιο Πνεῦμα. Παρατηρεῖ ὁ Ἱερός Χρυσόστομος, δὲν πῆραν ἀπλῶς Ἅγιο Πνεῦμα, ἀλλὰ γέμισαν Ἅγιο Πνεῦμα! Φαίνεται ἔτσι ἡ διαφορὰ τοῦ λόγου τοῦ Χριστοῦ μας μετὰ τὴν Ἀνάστασή Του πρὸς τοὺς Ἀποστόλους «λάβετε Πνεῦμα Ἅγιο», ὁπότε «κατὰ μέρος ἔλαβον», σὲ σχέση μὲ «τὴν πληρότητα τῆς δόσεως» τῶρα στὴν Πεντηκοστή. Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα κατῆλθε καὶ φανερώθηκε σὲ μέτρο τεράστιο καὶ πρωτοφανές, ὅπως ποτὲ δὲν εἶχε γνωρίσει ὁ κόσμος μέχρι τότε. Κι αὐτὸ σηματοδότησε τὴ νέα ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ. Νέα ἐποχὴ μὲ τοὺς ἀνθρώπους νὰ ζοῦν διὰ τοῦ Πνεύματος οὐράνιο πολίτευμα καὶ νὰ γίνονται μέτοχοι θείας ζωῆς. Ἐπιτέλους ὑπάρχει πλέον ἡ δυνατότητα νὰ ξεφύγει ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὴ ζωὴ «τῆς σαρκός» καὶ νὰ ζήσει «ἐν Πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ»! Ἐπιτέλους ὑπάρχει τὸ ἰθαρό φῶς πού μπορεῖ καὶ διαλύει τὰ σκοτάδια τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου!

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ὅταν ἔφθασε ἡ ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ὅλοι μαζί οἱ Ἀπόστολοι εἰς τό ἴδιο μέρος. Καί ἔξαφνα ἦλθε ἀπό τόν οὐρανόν βοή, σάν νά φυσᾷ δυνατός ἄνεμος, ὁ ὁποῖος ἐγέμισε ὅλο τό σπίτι ὅπου ἐκάθοντο. Καί παρουσιάσθησαν γλώσσες σάν φλόγες φωτιᾶς νά διαμοιράζωνται εἰς αὐτούς καί νά κάθεται εἰς τόν καθένα μία, καί ἐπληρώθησαν ὅλοι ἀπό Πνεῦμα Ἅγιον καί ἄρχισαν νά μιλοῦν ἄλλες γλώσσας καθώς τό Πνεῦμα τοῦς ἔδινε δύναμιν λόγου. Κατοικοῦσαν δέ εἰς τήν Ἱερουσαλήμ Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς ἀπό κάθε ἔθνος ὑπό τόν οὐρανόν. Ὅταν ἔγινε ἡ βοή αὐτή, ἐμαζεύθηκε πλῆθος καί ἦσαν ὅλοι κατάπληκτοι, διότι ὁ καθένας τοῦς ἄκουε νά μιλοῦν τήν δικήν του γλώσσαν. Καί ἐξεπλήσσοντο ὅλοι καί ἐθαύμαζαν καί ἔλεγαν μεταξύ τους, “Δέν εἶναι ὅλοι αὐτοί πού μιλοῦν Γαλιλαῖοι; Πῶς συμβαίνει λοιπόν νά τοῦς ἀκούμε ὁ καθένας μας εἰς τήν δικήν μας μητρικήν γλώσσαν; Πάρθοι καί Μηδοὶ καί Ἑλαμίται καί οἱ κατοικοῦντες τήν Μεσοποταμίαν καί τήν Ἰουδαίαν καί τήν Καππαδοκίαν, τόν Πόντον καί τήν Ἀσίαν, τήν Φρυγίαν καί τήν Παμφυλίαν, τήν Αἴγυπτον καί τά μέρη τῆς Λιβύης, ἡ ὁποία ἐκτείνεται πρὸς τήν Κυρήνην, καί οἱ ἐδῶ ἐγκατεστημένοι Ῥωμαῖοι καί Ἰουδαῖοι καί προσήλυτοι, Κρῆτες καί Ἄραβες, τοῦς ἀκούμε νά μιλοῦν στίς δικές μας γλώσσες διὰ τά μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Αντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Τό ξεχείλισμα

Κι ὄχι ἀπλῶς γέμισαν Ἅγιο Πνεῦμα ὅσοι ἦταν στό ὑπερῶο τήν ὥρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλῆλα ξεχείλισαν κιόλας! Δέν διατελοῦσαν ἀπλῶς ὑπό τήν ἐπίδραση τῆς ἐξαγιαστικῆς ἐνεργείας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶχαν γίνει ἀγιώτεροι, πνευματικότεροι, οὐράνιοι ἄνθρωποι, γεμάτοι χαρά καί ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό, τέτοια πού τοῦς ὑποχρεώνει νά ξεχάσουν φόβους, δισταγμούς, θλίψεις καί νά βγοῦν στήν κοινωνία πού τοῦς περίμενε, ὄχι ἀπλῶς γιά νά κηρύξουν, ἀλλῆλα γιά νά διασαλπίσουν τήν Ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου σέ διάφορες γλώσσες, μέ ποικίλους τρόπους, θαύματα, μαρτύρια, ἀγώνα... Μέ τή βεβαιότητα ὅτι δέν ἴενε δικά τους πράγματα, καθώς ἐνιωθαν ὅτι μέσω αὐτῶν μιλοῦσε τό Πνεῦμα τό Ἅγιο, τό ὁποῖο πρώτη φορά φανερώνεται ἔτσι, στήν ἀνθρώπινη ἱστορία. Τήν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τό Πνεῦμα παρεῖχε καί τό περιεχόμενο τοῦ κηρύγματος καί τόν τρόπο τῆς ἐκφράσεως καί τή γλώσσα τῆς ἐπικοινωνίας, σ' ἕναν πρωτοφανέρωτο φωτισμό, ὁ ὁποῖος ἔκτοτε μέ ποικιλία ἐκφάνσεων ἀποτυπώνεται καί φανερώνεται στοῦς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ!

Ὅπως ἡ πλημμύρα σαρώνει τά πάντα στό πέρασμά της, ἔτσι καί ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος στήν πρώτη της αὐτή φανέρωση σάρωσε ὅ,τι ἀντίθετο. Κατήργησε κάθε ἐμπόδιο καί ἀνέτρεψε κάθε ἀνασταλτικό παράγοντα, προκειμένου νά ἀρχίσει νά ὑπάρχει ἡ Ἐκκλησία στήν ἱστορία μέ σκοπό τό «βαπτίζειν»

31 Μαΐου 2015: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ
«Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ» . Ἑρμείου μάρτυρος (β΄ αϊ.).
Ἦχος: — — Ἑωθινόν: — — Ἀπόστ.: Πράξ. β΄ 1-11 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ν΄ 12.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἰουνίου, τῶν ἁγίων Πάντων.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2 — Εὐαγγέλιον: Μαθθ. ι΄ 32-33, 37-38, ιθ΄ 27-30.

καί τὸ «διδάσκειν», δηλαδή τὴν ὑπουργία τῶν Μυστηρίων καί τὴ διακονία τοῦ Λόγου, ἔτσι ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ στηρίζεται στή Χάρη καί τὴν Ἀλήθεια. Κι αὐτὴ ἡ πλημμύρα τῆς φανερώσεως τοῦ Ἁγίου Πνεύματος δέν περιορίσθηκε σ' ἐκείνην μόνον τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ διαχέεται στὴν αἰωνιότητα διὰ τῆς Ἐκκλησίας.

Δέν ἔτυχαν μόνον οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι τῆς ἐμπειρίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἡ ἐμπειρία αὐτὴ ἐπιφυλάσσεται ὡς ἄνωθεν δῶρο στὸν κάθε Χριστιανό πού τὴν ποθεῖ καί ζεῖ μέ συνέπεια τὴν ιδιότητά του. Τὸ ἀποδεικνύει ἡ ζωὴ τῶν Ἁγίων, τὸ ἀποδεικνύει ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας. Γι' αὐτὸ, ὄχι μόνον σήμερα, ἀλλὰ τὴν κάθε ἡμέρα ἐπικαλοῦμενοι τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, ἄς παρακαλοῦμε «ἐλθέ καί σκῆψωσον ἐν ἡμῖν», ὅπως τότε στοὺς Ἀποστόλους. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Τὸ Ἅγιο Πνεῦμα

Μόνο μέ τὴν παρουσία καί τὴ δύναμη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στὴ ζωὴ του μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νὰ μετέχει τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, νὰ τηρεῖ τίς ἐντολές Του καί νὰ βρίσκεται σέ κοινωνία μέ τὸν Θεό Πατέρα. Ἡ πνευματικὴ ζωὴ ἔχει τὴν αἰτία τῆς στοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί μόνον ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ὑπάρχει. Σύμφωνα μέ τὰ λόγια τοῦ ἴδιου τοῦ Ἰησοῦ:

«Ἐάν ἀγαπᾶτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε, καί ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα καί ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα» (Ἰωάν. 14,15-17).

Ἀπὸ τὸ βιβλίον τοῦ π. Θωμᾶ Χόπκω, *Βίβλος καὶ πνευματικότητα*, τόμ. Β΄, τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιού 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξις, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr